

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਕਰਨਲ ਹਿਜ਼ ਹਾਈਨੈਸ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬੰਸ ਬਹਾਦਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1841

23 ਦਸੰਬਰ 1966 ਈ

ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1957 ਦਾ XXVII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(m)—"ਨੈੱਟ ਵੈਲਥ"—ਦਾ ਮਤਲਬ— ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ—ਖਰਚਾ ਟੈਕਸ, ਗਿਫਟ ਟੈਟੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ—ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਸਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। .

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਖਰਚਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਉਪਬੰਧ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਖਰਚਾ ਟੈਕਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੰਗਤ, ਪਰ ਪ੍ਰਸੈਟੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀਆਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਖਰਚ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਦਿਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਖਰਚ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ

ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪਤੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 23 ਦਸੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; (ii) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਦਾ ਹੁਕਮ; ਅਤੇ (ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ 28 ਅਗਸਤ, 1962 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਉਕਤ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਨੂੰ ਰੁਪਏ 1,93,169.49 ਪੈਸੇ ਘਟਾਉਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਿਫੰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇ ਸੀ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਸਿਆਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਹੁਕਮ

ਆਦੇਸ਼ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

1. ਕਰਨਲ ਹਿਜ਼ ਹਾਈਨੈਸ ਰਾਜਾ ਸਰ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ ਬੰਸ ਬਹਾਦੁਰ, ਸਾਬਕਾ ਫਰੀਦਕੋਟ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1841 ਤੋਂ 1844 ਆਫ਼ 1962) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। 1957 ਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 27। ਉਸਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਏ-ਵਾਰਡ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ 1957-58, 1958-59, 1959-60 ਅਤੇ 1960-61 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟੈਕਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਰਚਾ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(m) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਮਾਲ ਬੋਰਡ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3) ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ DOW ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(m) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ।

2. ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (m) ਵਿੱਚ "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ :--

"(m) "ਨੈੱਟ ਵੈਲਥ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ:--

- (i) ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣੇ ਹਨ;
- (ii) ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iii) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਮਦਨੀ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1953 (1953 ਦਾ 34), ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 (1957 ਦਾ 29), ਜਾਂ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958 (1958 ਦਾ 18),

(a) ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ a ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ"।

3. ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਸਾਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ੁੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸਨੇ ਖਰਚ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ:--

"ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਮੰਗਾਂ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ"।

4. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਵਿਚਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਮ) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਹ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ, ਅਤੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਉਹ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਣਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (1947) 15 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 302 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1947 ਐਫ.ਸੀ. 32) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; (1963) 48 ITR 943 = (AIR 1967 ਅਸਾਮ 63), (1964) 52 ITR 482 = (AIR 1964 Gui 154), (1965) 55 ITR 556 (Guj) ਅਤੇ (1964) 51 ITR 7964 Mys = 7960). (1947) 15 ITR 302 = (AIR 1947 FC 32) ਵਿੱਚ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ

ਵਿੱਚ ਕਾਨਿਆ ਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੀ), ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ।
:--

"ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 4 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਆਦਿ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਨ।"

(4-ਏ) ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਰਾਏਪੁਰ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿ . (1964) 52 ITR 482 = (AIR 1964 Guj 154), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਏ. ਅਚਨਚੇਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਹੋਰ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ (1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 1005 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ, ਕਲਕੱਤਾ, ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਤਰਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਡ 356), (1963) 48 ITR 959 - (AIR 1963 Mad 230), (1963) 48 ITR 31 = (AIR 1963 Cal 392), (1963) 48 ITR 49 = (AIR 1963 Cal 112), (153) ITR 267 ਅਤੇ (1964) 54 ITR 332 = (AIR 1965 ਕੇਰ 68)। ਕੇਸੇਰਾਮ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਲਕੱਤਾ (1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 31 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਕੈਲ 392) ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਿਸਟਰ ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਲਕਾਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਧਾਰਾ 2(ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। m) ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦਾ।

5. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫੈਸਲੇ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਆਇ 3-ਬੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 (x) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਾਲੀਅਮ V.

6. ਮਿਸਟਰ ਅਵਸਥੀ ਛੇਤੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

7. ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 (1962 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1841 ਤੋਂ 1844) ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2(ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ') ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। m) ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ 1957 ਦਾ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 27 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

8. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ. ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(1) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਿਕਰਮੀ

ਕੈਲੰਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹਰ ਸਾਲ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ (1957-58) ਲਈ ਉਸਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ, ਲੇਖਾ ਸਾਲ 13 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਤੋਂ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੱਕ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਗਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ 1958-59, 1959-30 ਅਤੇ 1960-61, ਉਸਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1958, 7 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਅਤੇ 15 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਰਿਟਰਨ ਭਰੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ:--

ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸੰਤੁਲਨ. ਰੁ.
ਆਰ.ਐਸ. ਆਰ.ਐਸ. ਆਰ.ਐਸ.

1967.58 83121.17 ਐਨ.ਪੀ. 71400/- 10731,17 ਐਨ.ਪੀ.
1968.59 79076.17 ਐਨ.ਪੀ. 72000/- 7776.17 ਐਨ.ਪੀ.
1969.60 107819.33 ਐਨ.ਪੀ. 74000/- 88889.88 ਐਨ.ਪੀ.
1900.61 98894.82 ਐਨ.ਪੀ. 70000/- 86894,82 ਐਨ.ਪੀ.

9. 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ (82285.61 ਰੁਪਏ) ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1957-58 ਲਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਲਈ 1958-59, 1959-60 ਅਤੇ 1960-61 ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਖਰਚੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 30282, ਰੁ. 28605 ਅਤੇ ਰੁ. ਸਾਲ 1958-59, 1959-60 ਅਤੇ 1960-61 ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 39999, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ 1960-61 ਲਈ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ 2519 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ *B* ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। 28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1962 ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 2) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

10. ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਨੈੱਟ ਵੈਲਥ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੋਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

"ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟੈਕਸ ਮੰਗਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਕਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਟੈਕਸ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਟੌਤੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

11. ਇਹ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਸੀ) ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

12. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਮ) ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਹ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

13. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ, ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡਿਆ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (m) ਵਿੱਚ 'ਨੈੱਟ ਵੈਲਥ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ : --

"(m) 'ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਹ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ: --

(i) ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਣੇ ਹਨ;

(ii) ਕਰਜ਼ੇ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(iii) ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਡਿਊਟੀ ਐਕਟ, 1953 (1953 ਦਾ 34), ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟੈਕਸ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਰਕਮ ਖਰਚਾ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 (1957 ਦਾ 29) ਜਾਂ ਗਿਫਟ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958 (1958 ਦਾ 18),

(a) ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਹੈ"।

14. ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਸ਼ੁੱਧ ਧਨ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਧਾਰਾ (i), (ii) ਅਤੇ (iii) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ, ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ, ਜਿਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ "ਕਰਜ਼ ਬਕਾਇਆ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਜਿਸਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮਿਣਤੀ ਅਤੇ ਮੰਗ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲੋ।

16. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਾਲ 1964 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿੱਖੇ ਟਕਰਾਅ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਨੇ (1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 1005 = ਏਆਈਆਰ 1963 ਮੈਡ 356), (1963) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ, ਕਲਕੱਤਾ, ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। 1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 998 = ਏਆਈਆਰ 1963 ਮੈਡ 280), (1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 31 = ਏਆਈਆਰ 1963 ਕੈਲ 382), (1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 49 = (ਏਆਈਆਰ 1963 ਕੈਲ 112) (1963) 6726 (1963) (1963)) 54 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 332 = (ਏਆਈਆਰ 1965 ਕੇਰ 66) ਅਤੇ (1964) 54 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 587 = (ਏਆਈਆਰ 1965 ਕੇਰ 209)। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਸਾਮ ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਨੇ (1964) 51 ITR 482 = (AIR 1964 Guj 154), (1965) 55 ITR 556, (1963) 48 ITR 943 = (AIR 1967 ਅਸਾਮ 63), (1967 ITR53) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ (1964) 51 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 790 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 ਮਾਈਸ 204), ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਡੇਟਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸੀ, ਭਾਵ, ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਹ ਸਮੂਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸੋਰਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਂਡ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਕੇਂਦਰੀ, ਕਲਕੱਤਾ), (1966) 59 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 767 = (AIR 1966 SC 1370), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਰਾਏਪੁਰ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ , (1964) 52 ITR 482 = (AIR 1964 Guj 154), ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੇਸ ਕੇਸੋਰਮ ਕਾਟਨ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ , (1963) 48 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 31 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਕੈਲ 392) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ" ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 ਦੇ 2(m) , ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ , ਫਾਈਨਾਂਸ ਐਕਟ , ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ , ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਇਸ ਰਾਏ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(m) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ (sic) ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ('ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ' - ਵਿਡੀਓ ਪੀ. 785--ਐਡੀ.)। ਸੁੱਬਾ ਰਾਓ ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:--

"ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰੋਸੈਂਟੀ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਸੈਂਟੀ ਵਿੱਚ, ਫਿਊਚਰੋ ਵਿੱਚ ਸੋਲਵੇਂਡਮ। ਪਰ ਸੰਕਟਕਾਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਰਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਕਤ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਪਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ। . ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਦਰ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਦਰ, ਜੋ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। "ਕਰਜ਼ੇ" ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ। ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ।" ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਬੈਲੈਂਸ-ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:--

"ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਉਹ ਰਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਲਾਂਕਣ 31 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਏ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ, ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1957 ਦਾ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1957 ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਇਆ।"

ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਆਮ ਸਮਝ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ 1,00,000 ਰੁਪਏ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ 60,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਰੁਪਏ ਹੈ। 1.00,000। ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਆਦਮੀ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਸਿਰਫ 40,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੇਰ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਹੀ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ?"

17. ਸਲਾਨਾ ਅਭਿਆਸ, 1950 (ਪੰਨਾ 808) ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ "ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਬਿਆਨ" ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਹਨ, ਸਾਬਕਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੁਰਕੀਯੋਗ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਪਰਨ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਰਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸਿਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ:

"ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ: ਪ੍ਰੋਸੈਂਟੀ ਵਿੱਚ ਡੈਬਿਟਮ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਲਵੇਡਮ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਗੌਰਲੇ, (1956) ਏ.ਸੀ. 185, ਪੀ. 'ਤੇ ਅਰਲ ਜੇਵਿਟ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ। 203:--

"ਬੇਹੱਦ ਆਮਦਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁਣ ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਮਾਈ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸਦਾ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਾ ਉਸਦੀ ਉਪਲਬਧ ਆਮਦਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।"

18. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਾਲੀਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ਼ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੰਗ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

19. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕੇਸੋਰਮ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ, (1966) 59 ITR 767: (AIR 1966 SC 1370) (supra). ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹਨ ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ, ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ। ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ। 1958-59, 1959-60 ਅਤੇ 1960-61 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸ, ਸਾਲ 1960-61 ਲਈ ਸਿਫਟ-ਟੈਕਸ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ 1957-58, 1958-59, 1959-60 ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ 1960-81. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਖਰਚੇ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਖਰਚ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵੈਲਥ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਇਸੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਸਾਰੇ ਟੂਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1957 ਤੋਂ 1961 ਤੱਕ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 2519/- ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1960-61 ਲਈ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ 18 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲਈ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਸਾਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖਰਚੇ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੋ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਜੋ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਰਕ ਦੌਰਾਨ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੇਖਾ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕੇਸੋਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (1966) 59 I TR 767 = (ਸਾਰੇ 1966 SC 1470) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਕਰਜ਼ੇ ਬਕਾਇਆ" ਸਨ।

20. ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਖਾਸ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ 1957 ਦੇ ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਹੈ ਜੋ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਲਈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਰਚ-ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ"।

21. ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚੇ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (m) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕੁੱਲ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

22. ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ 1958 ਦੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੋਹਫ਼ੇ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ (1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਦਰਾਂ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਦਿਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਸਾਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (m) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ।

23. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ, ਸ਼ਾਹ ਜੇ., ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲਵਾ ਦੇਵਦੱਤਮ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (1963) 49 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 165 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ। = (AIR 1964 SC 880)।

" ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਈ: ਓਸੀਡਿੰਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਣਨਾ ਤੋਂ; ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਖਾਤੇ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲੋਂ।"

24. ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਉਪਬੰਧ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ

'ਤੇ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟੌਰ ਟੈਕਸ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੇਸੇਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (1966) 59 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 767 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 ਐਸ.ਸੀ. 1370) (ਸੁਪਰਾ), ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੁਪਰ-ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(m) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ-ਐਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਰਚ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਗਿਫਟ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੰਗਤ, ਪਰ ਐਮ ਪ੍ਰੋਸੈਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ। ਪੀਥਾਪੂ-ਰਾਮ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (1945) 11 ITR 221 = (AIR 1945 PC 89) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਬੈਂਕਰਟਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚਾਰਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਮਦਨ ਹੈ"।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਰਚਾ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਗਿਫਟ -ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ।

25. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀਆਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਨ।

26. ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਜਿਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਸੀ. ਪੁਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਖਾਸ ਸਾਲ ਉਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੰਪਤੀ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਿਰਫ਼ 2018 ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁੱਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦੀ ਗਣਨਾ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਅਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸੇਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੋਪੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, (1966) 59 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 767 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 ਐਸ.ਸੀ. 1370) (ਸੁਪਰਾ) ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮਾਪਦੰਡ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਕੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਤਾਰੀਖ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। "ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਿਤੀ" ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(q) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ (1957-58) ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਿਤੀ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੁੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 94,77,191 ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ 82,121.17 ਪੀ. ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1957-58 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। 94,77,191 ਘਟਾਓ ਰੁਪਏ 82,121.17 ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। 93,95,069.83 ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਸਾਲ ਲਈ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 94,77,191, ਪਰ ਰੁਪਏ 'ਤੇ. 93,95,069.83 ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। 82,121.17. ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ. ਜੇਕਰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1958-59 ਲਈ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਸੀ। 82.21.17 ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰੁ. 82,121.17, ਟੈਕਸ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹਾਸੇਹੀਣੇ ਨਤੀਜੇ

ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਗੇ ਆਉਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਸੰਪੱਤੀ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਇਸ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕੇ.ਐਸ. ਹੇਗਡੇ ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ), ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ/ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਐਮਕੋ ਬੈਟਰੀਜ਼ (ਪੀ.), ਲਿਮਟਿਡ., (1964) 52 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 370 ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ ਮੈਜੂਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕੇਸੇਰਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (1966) 59 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 767 = (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1966 ਐਸ.ਸੀ. 1370 (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ। ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਸੀ ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ। ਹੇਗਡੇ ਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੌਲਤ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ-ਟੈਕਸ "ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ" 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਤੋਂ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ੁੱਧ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਨੰਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲਣਾ ਪਏਗਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਕੁੱਲ ਦੌਲਤ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਘਟਣ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਗੇ, ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸਾਡੇ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੈਟਰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਉਕਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਮੈਂ ਹੈਗਡੇ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਗਟ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੰਪੱਤੀ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਪੱਕਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਫੀਸ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੈ।

27. ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ-ਕਰ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ, ਖਰਚ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਵਰਗੇ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀਆਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਮਦਨ ਕਰ, ਖਰਚਾ-ਕਰ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰੀਖਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਦਿਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ, ਖਰਚ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪ ਟੈਕਸਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮਾੜੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।, ਇਹ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸੰਪੱਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਪੱਤੀ ਟੈਕਸਯੋਗ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰੀ ਸਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

28. ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਪੱਤੀ-ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

29. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਡੀ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਖਰਚ-ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੈਲਥ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਰਕਮ ਲਈ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ- ਏ.ਐਚ. ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ਮਸ਼ੇਕ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

30. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

Jatinder Singh, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।